

สตูดิโอ หน้า 1

ตำนานบ้านกุ่มแม่น้ำ
ชีวิตเริ่มจากคนตกกุ่ม

สุกรี กลิ่นมณี อายุ 60 ปี
รู้จักกันในชื่อ ★ มีต่อหน้า 5

สลับ

หน้า 1

คาดคิดเป็นคนตำบลบางกะพ้อมอำเภอมโนรมย์ จังหวัดสุพรรณบุรี
เมื่อก่อนเป็นเซียนตกกุ้งแต่วันนี้เป็นเจ้าของรีสอร์ทชื่อบ้านกุ้งแม่น้ำ
ริมแม่น้ำแม่กลอง

ชื่อรีสอร์ทตั้งขึ้นเพราะผูกพันกับวิถีชีวิตที่หากินมากับกุ้งแม่น้ำ
สุกรู้ความรู้อยู่ ๒.๕ ทำงานมาแล้วสารพัด เป็นกรรมกรเหมืองแร่
ดินบุก ที่พังงา เมื่อยังตั้งหลักไม่ได้ ก็กลับมาบ้านบางกะพ้อม แม่ขอ
เมียให้ แต่งให้แล้ว ให้ที่ 200 ตารางวา ปลุกกระตือรือร้นอยู่

มีเมียแล้วแต่ยังไม่มามีอาชีพเลี้ยงครอบครัว บ้านอยู่ใกล้ริมแม่น้ำ
แม่กลอง พอมีพื้นฐานตกกุ้งแม่น้ำอยู่บ้าง ก็เริ่มอาชีพตกกุ้ง ตกได้มาก
ก็ขาย ได้น้อยก็แค่พอกิน

ตอนตกกุ้งใหม่ๆขายกิโลกรัมละ 40 บาท สุกรตกจริงจังอยู่ห้าปี
ได้กุ้งเท่าไร ก็เอาไปขายที่ตลาดแม่กลอง

“ตอนนั้นยังไม่มียกกุ้งแม่น้ำ ไม่มีพ่อค้ามารับซื้อถึงที่” สุกรว่า
นอกจากกุ้งที่ตัวเองตกได้ ก็ยังรับฝากกุ้งของเพื่อนไปขาย เขาแบ่ง
ให้เจ้าละ 5 บาท ทำอย่างนี้อยู่สองสามปี ก็เจอปัญหากุ้งน้ำหนักรวด
จึงตัดสินใจเปลี่ยนจากรับฝาก มาเป็นรับซื้อเอง

ถึงเวลานี้ กุ้งแม่น้ำกิโลกรัมละ 200 บาท แต่การขายแค่ใน
สุพรรณบุรีก็เจอปัญหาขายไม่ได้ กุ้งตกค้าง คงไว้สามวันก็เน่า
ต้องเอาไปเททิ้งน้ำจึงต้องขายไปขายถึงปทุมธานีสุดท้ายไปส่งขาย
กรุงเทพฯ

สุกรเอาจูไปครั้งละ 120-150 กิโลกรัม ขายกิโลกรัมละ 500 บาท
ส่งกุ้งได้ไม่กี่ปี ก็มีเงินปลูกบ้าน

สบายๆอยู่ได้ไม่นาน ถึงปี 2541 ฟองสบู่แตก ส่งกุ้งไปแต่ละร้าน
ก็ติดเงิน รวมแล้วนับล้าน สุกรหมดเนื้อหมดตัว กลับมานั่งอยู่ตรง
ปากประตูบ้าน ปรับทุกข์กับเมีย เมียไม่พูดอะไร เอาแต่นั่งร้องไห้

“ตัดสินใจเลิกซื้อกุ้ง” สุกรว่า “คนตกกุ้งมาจอดเรืออยู่เต็ม
ทำน้ำหน้าบ้าน มาอ้อนวอนให้ซื้อบอกไม่รู้จะซื้อไปขายใคร เพราะ
ขายไม่ได้จริงๆ”

เพื่อนๆคนตกกุ้งแม่น้ำก็อับจน พ่อค้าซื้อกุ้งแม่น้ำเองก็อับจน สุกร
เดินขึ้นบ้าน นอนก่ายหน้าผากคิดว่าจะทำมาหากินอะไร

ยังคิดอะไรไม่ออก ลูกขึ้นเดินไปที่ตุ่มเลี้ยงปลาแรด...สุกรเลี้ยง
ปลาแรดมาสิบปี ไม่ได้เลี้ยงไว้ขาย เลี้ยงไว้ดูเล่น เอาเหยื่อไปให้ปลา
เหลือหลุดกับปลา “มันไม่คิดจะช่วยกูบ้างหรือ อยู่กับกูมาตั้ง
หลายปี”

พูดแบบสติแตกกับปลาไปแล้ว คิดขึ้นมาได้ ปลายังอยู่ในตุ่ม
ได้ ถ้าเอากุ้งมาซังไว้ 15 วันไม่ตาย เราก็ซื้อกุ้งแม่น้ำไปขายต่อได้

เห็นทางออกอาชีพแล้ว สุกรขอเงินเมีย 2,500 บาท เมียถาม
จะเอาเงินไปทำอะไร

“จะลองทำบ่อเลี้ยงกุ้ง” สุกรว่า “ถ้าหากสำเร็จ งานนี้รวย”

สุกรออกไปซื้ออุปกรณ์กับปูนก่อเป็นบ่อเล็กๆ ซื้อมาทำออกซิเจน
มา 500 บาท

ไปซื้อกุ้งเอามาซังไว้เดือนหนึ่งกุ้งไม่ตาย สุกรทำบ่อขึ้นมา ๒ บ่อ
ซื้อกุ้งมาซังเพิ่ม มีคนแถวบ้านไปง นครปฐม มาซื้อก็เอากุ้งตายขาย
ก่อน กุ้งเป็นซังไว้ ยืดอายุการตาย ทำให้ไม่มีของเสียหาย เงินเหลือ
เต็มเม็ดเต็มหน่วย

**เวลาตกกุ้ง ดูหัวน้ำขึ้นกับหัวน้ำลง ถ้าเป็น
เวลากลางคืนจะดูพระจันทร์เดือนขึ้นน้ำลงเดือน
ตรงน้ำขึ้น คือถ้าพระจันทร์ตรงหัวน้ำขึ้น ถ้า
พระจันทร์ขึ้นน้ำลง ไปตกกุ้งแต่ละครั้ง 120
บาทต้องมี โชคดีคืนไหนตกกุ้งได้ตัวแรกตัวใหญ่
ถือว่ารอด โชห่วย**

**ตำนานบ้านกุ้งแม่น้ำ
ชีวิตเริ่มจากคนตกกุ้ง**

เพื่อนๆมาเห็นบ้าน แนะนำให้ทำรีสอร์ท ตอนนั้นสุกรมีเงินไม่พอ
ที่มีก็อยากเก็บไว้กินตอนแก่เพื่อนรู้เข้าก็พาคนแถวโรงเลื่อยห้วยชินสีห์
มาลงทุนให้ แบ่งรายได้ 60/40 เขาทำให้ทุกอย่าง เราแค่ดูแลเก็บเงิน
แต่คิดๆไป เห็นว่าเราน่าจะทำเอง เริ่มลงท่าดู 4 หลัง ลงทุนไป
กว่าล้านบาท ชื่อบ้านกุ้งแม่น้ำ เป็นชื่อที่นายอนุวัฒน์ เมธีวิบูลวุฒิ
ผู้ว่าราชการจังหวัด ตั้งให้ เหตุผลต่างๆ ผู้ว่าเรียกสุกรว่า “กุ้งแม่น้ำ”
คนรู้จักรีสอร์ทกุ้งแม่น้ำจากเว็บไซต์เริ่มมีคนพักมากขึ้น ห้องพัก
ราคา 600 บาท คนแย่งกันนอน ก็ลงมือสร้างอีก 12 หลัง หมดไป 2
ล้านบาท

มุ่งมั่นกับงานรีสอร์ท จนยอม “ปล่อยขายคนตกกุ้ง” ขาประจำที่เคย
เอากุ้งมาขาย จะไปขายใครก็ตามใจ หนี้สินที่เคยติดค้างกัน ก็ไม่ตามทวง
หมดเงินก็หยุดสร้างขายแต่ห้องพักไปก่อนพอรวบรวมเงินล้านกว่า
ก็ลงมือสร้างใหม่

“ตอนนั้นหือ...
สุกรบอก
ก่อนหน้านี้
ผมต้องตกกุ้ง
เบื่องุ้ง ใครซื้อตก
มีเงินไปฟือ
ผู้ว่าฯ โกรธ ทั้งๆ
เบื่องุ้งให้ตาย
ประเดี๋ยวเดียว กู
พันหน้าพื้น
ดูแล ทุกคนมีโทร
“ตอนนั้นค
กุ้งแม่น้ำน้ำ
ไข่ ปล่อยูกออก
คิดว่าน่าจะช่วย
แม่น้ำแม่กล
คือความขยัน ต่อ
ประสบการณ์โค
อย่างคันนี้
มือจะชินกับคัน
เวลาเกี่ย
เหยื่อหมดไม่หมด
แต่เบ็ดเปล่าๆ ภา
ยกแล้วต่อ
เพิ่มแสดงว่าถูก
ไม่เห็น อาศัยว่า
เวลาตกก
พระจันทร์ เดือน
น้ำขึ้น ถ้าพระจ
อุปกรณ์แต่
สายเอ็น กระชัง
ค่าโชห่วย น้ำมัน
โชคดีคืน
การตกกุ้ง
แดดเปรี้ยงก็มีคน
แต่ตอนนี
ตกกุ้งเวลาได้กุ้ง
มาทั้งคืน หรือค
ไม่ยากไปไหน
ผ่านชีวิตค
มาปรุงอาหารเล
เริ่มได้ความค
เงินที่ได้ม
สุกรคิดอย่างนี้ จ
ตอนนั้นขอเก็บเงิน

สุกร้อออกไปซื้ออิฐบล็อกกับปูนก่อเป็นบ่อเล็กๆ ซื้อมาทำออกซิเจน
มา 500 บาท

ไปซื้อกุ้งเอามาขังไว้เดือนหนึ่งกุ้งไม่ตาย สุกร้าทำบ่อขึ้นมา ๒ บ่อ
ซื้อกุ้งมาขังเพิ่ม มีคนแถวบ้านโป่ง นครปฐม มาซื้อก็เอากุ้งตายขาย
ก่อน กุ้งเป็นขังไว้ ยึดอายุการตาย ทำให้ไม่มีของเสียขาย เงินเหลือ
เต็มเม็ดเต็มหน่วย

**เวลาตกกุ้ง ดูหัวน้ำขึ้นกับหัวน้ำลง ถ้าเป็น
เวลากลางคืนจะดูพระจันทร์เดือนขึ้นน้ำลงเดือน
ตรงน้ำขึ้น คือถ้าพระจันทร์ตรงหัวน้ำขึ้น ถ้า
พระจันทร์ขึ้นน้ำลง ไปตกกุ้งแต่ละครั้ง 120
บาทต้องมี โชคดีคืนไหนตกกุ้งได้ตัวแรกตัวใหญ่
ถือว่ารอดโสหุ้ย**

เพื่อนๆ มาเห็นบ้าน แนะนำให้ทำรีสอร์ท ตอนนั้นสุกร้ามีเงินไม่พอ
ที่มีก็อยากเก็บไว้กินตอนแก่ เพื่อนรู้เข้าก็พาคนแถวโรงเลื่อยห้วยซันสี่
มาลงทุนให้ แบ่งรายได้ 60/40 เขาทำให้ทุกอย่าง เราแค่ดูแลเก็บเงิน
แต่คิดๆ ไป เห็นว่าเราน่าจะทำเอง เริ่มลงทุนทำดู 4 หลัง ลงทุนไป
กว่าล้านบาท ชื่อบ้านกุ้งแม่น้ำ เป็นชื่อที่นายอนุวัฒน์ เมธีวิบูลวุฒิ
ผู้ว่าราชการจังหวัด ตั้งให้ เหตุผลง่ายๆ ผู้ว่าฯ เรียกสุกร้าว่า "กุ้งแม่น้ำ"
คนรู้จักรีสอร์ทกุ้งแม่น้ำจากเว็บไซต์เริ่มมีคนพักมากขึ้น ห้องพัก
ราคา 600 บาท คนแย่งกันนอน ถึงลงมือสร้างอีก 12 หลัง หมดไป 2
ล้านบาท

มุ่งมันกับงานรีสอร์ท จนยอม "ปล่อยขาคนตกกุ้ง" ขาประจำที่เคย
เอากุ้งมาขาย จะไปขายใครก็ตามใจ หนี้สินที่เคยติดค้างกัน ก็ไม่ตามทวง
หมดเงินก็หยุดสร้างขายแต่ห้องพักไปก่อนพอรวบรวมเงินล้านกว่า
ก็ลงมือสร้างใหม่

"ตอนนั้นห้องพักทั้งหมด 16 หลัง วันหนึ่งทนายได้หกเจ็ดพันบาท"
สุกร้าบอก

ก่อนหน้านี้ สุกร้าเคยเป็นประธานชมรมคนตกกุ้งแม่น้ำ สมาชิก
ชมรมต้องตกกุ้งแบบอนุรักษ์ ช่วยกันดูแลเรื่องน้ำเสีย คอยดูว่ามีใคร
เบี่ยงกุ้ง ใครซื้อตกปลาที่ไหน

มีคนไปฟ้องนายประภาส อินดี ผู้ว่าราชการจังหวัด ว่ามีการเบี่ยงกุ้ง
ผู้ว่าฯ โกรธ ทั้งๆที่ยังไม่เชื่อว่าน้ำเต็มสองฝั่ง จะเอายาแบบไหนมา
เบี่ยงกุ้งให้ตาย สุกร้าอธิบาย เอายามาหน้าชาวคนเดียว เทลงริมตลิ่ง
ประเดี๋ยวเดียว กุ้งแม่น้ำก็ตายแบบลอยแพ

พื้นที่ที่ประธานชมรมคนตกกุ้งมาแล้ว สุกร้าก็ยังม่แกลใจ ช่วยกัน
ดูแล ทุกคนมีโทรศัพท์ ใครเบี่ยงตรงไหนก็โทร.เรียกพรรคพวกไปจัดการ
"ตอนนั้นคนเบี่ยงกุ้งไม่ค่อยมีแล้ว"

กุ้งแม่น้ำนับวันก็ยิ่งน้อยลง ตอนสุกร้าทำบ่อกุ้ง ได้กุ้งตัวเมียที่มี
ไข่ ปล่อยลูกออกมาเต็ม สุกร้าไปซื้อท่อมาต่อแล้วปล่อยกุ้งลงแม่น้ำ
คิดว่าน่าจะช่วยเพิ่มปริมาณกุ้งแม่น้ำในแม่น้ำ

แม่น้ำแม่กลองตกกุ้งได้ทั้งปี การตกกุ้งอยู่ที่ความชำนาญ ที่สำคัญ
คือความขยัน ต้องขยันย้าย ขยันขับ วิชาพวกนี้สอนกันไม่ได้ ต้องใช้
ประสบการณ์โดยตรง

อย่างคนเบ็ดหนักสองซีกครึ่ง ถ้าหนักมากกว่านั้นต้องเอาออก
มือจะชินกับคันเบ็ดน้ำหนักเท่านี้

เวลาเกี่ยวเหยื่อคือกุ้งใส่ตัวนิดเดียวเข้าไป ลองยกคันเบ็ด
เหยื่อหมดไม่หมดต้องรู้ โดยใช้มือสัมผัส บางทีปลาตอดเหยื่อไป เหลือ
แต่เบ็ดเปล่าๆ ความรู้สึกตรงนี้ต้องรู้ให้ได้ คันเบ็ดกับมือจะต้องสมดุลกัน
ยกแล้วต้องรู้ว่าน้ำหนักเหยื่อเท่านี้ น้ำหนักเบ็ดเท่านี้ ถ้าน้ำหนัก
เพิ่มแสดงว่ากุ้งเกาะแล้วสายเบ็ดเดินนิดเดียว ถ้าตาเราไม่ไวพอ ก็มอง
ไม่เห็น อาศัยว่าเราต้องยกคันเบ็ดบ่อย

เวลาตกกุ้ง ดูหัวน้ำขึ้นกับหัวน้ำลง ถ้าเป็นเวลากลางคืนจะดู
พระจันทร์ เดือนขึ้นน้ำลง เดือนตรงน้ำขึ้น คือถ้าพระจันทร์ตรงหัว
น้ำขึ้น ถ้าพระจันทร์ขึ้นน้ำลง

อุปกรณ์เตรียมให้พร้อม คันเบ็ด เข็ม ตะกั่วหรือฟิวส์ สายยูกันเบ็ด
สายเอ็น กระซัง เหยื่อ ตะเกียง ไปตกกุ้งแต่ละครั้ง 120 บาทต้องมี เป็น
ค่าโสหุ้ย น้ำมันเติมเรือ แก๊ส เข็ม เอ็น ฟิวส์ ใช้พันเข็มทิ้งถือเป็นเบ็ด
โชคดีคืนไหนตกกุ้งได้ตัวแรกตัวใหญ่ ถือว่ารอดโสหุ้ย
การตกกุ้งไม่ได้ใช้เฉพาะกลางคืนแต่อาศัยตามจังหวะน้ำ บางที
แดดเปรี้ยงก็มีคนตก

แต่ตอนนี้ร้อนมากสู้แดดไม่ไหว ส่วนมากจะตกกลางคืน คน
ตกกุ้งเวลาได้กุ้งมาก็อยากเอาไปขายแล้วกลับบ้านนอนเพราะอดนอน
มาทั้งคืน หรือตกกลางวันไปแดดเปรี้ยงกลับมาก็เพลีย อยากจะนอน
ไม่อยากไปไหน

ผ่านชีวิตคนตกกุ้ง จนเป็นคนขายกุ้ง ทำรีสอร์ทแล้วก็ยังรับซื้อกุ้ง
มาปรุงอาหารเลี้ยงลูกค้า ชีวิตมาได้ไกลขนาดนี้ก็เพราะกุ้งแม่น้ำสุกร้า
เริ่มได้ความคิดใหม่

เงินที่ได้มา แม้จะเป็นอาชีพบริสุทธ์ แต่คล้ายๆเป็นเงินบาป
สุกร้าคิดอย่างนี้ จึงทำบุญทุกปี ตั้งใจว่าอีกสองสามปีจะเกษียณตัวเอง
ตอนนี้ขอเก็บเงินให้พอกินตอนแก่ ได้แค่นี้แหละแล้วละ